

Der var engang et gammelt hus, som blev kaldt Det Gule Palæ

Af Ib H. Berg

Der var huse i både Gl. Vridsløse, Herstedvester og Herstedøster; der alle blev kaldt Det Gule Palæ. Det, jeg vil fortælle om, lå i Herstedøster. I dag er der kun ganske få tilbage i landsbyen, der kan huske, at der næsten midt i byen lå et stort gammelt hus med stråtag. Derfor har jeg skrevet denne lille beretning til minde om de mennesker, der boede der i min barndom.

Palæet

Det Gule Palæ blev huset kaldt for mange år siden. Ja, der var da også dem, der kaldte huset Det Røde Helvede. De sagde, at det engang havde været kalket rødt, men jeg kan nu kun huske, at det har været gult. Huset lå på

Det Gule Palæ set fra gadekæret i vinteren 1966-67. (Foto: Billy Sjur Ohlsen)

den grund, der i dag vil svare til Herstedøster Kirkestræde 6, som ligger helt ud til det gamle gadekær. Dengang var der en skrænt ned mod arealet ved gadekæret med en højdeforskel på ca. 1½ meter. Det var et gammelt hus med stråtag, og der boede 4 familier i hver sin lejlighed. De havde hver et stykke jord mod nord til en køkkenhave. Der var et fælles vaskehus, hvor der i den ene ende var et gammeldags lokum og et pulterrum til hver lejer. Derudover var der et stort brændeskur.

Beboerne

I 1940–50'erne boede ud mod vejen - med indgang fra nordsiden - Svend Hansen kaldet Kukkeren og hans kone Astrid. De havde 2 piger, Edith og Annie. De næste beboere var et ældre ægtepar, hr. og fru Nielsen, med deres voksne, lettere handikappede datter Dagmar.

Med indgang fra sydsiden af huset boede Charles Hansen og hans kone, som blev kaldt Nete. De havde 3 piger: Connie og et par tvillinger, der blev kaldt Bitten og Putten.

I gavlen ud mod gadekæret boede Tora Rasmussen, en pensioneret dameskrædder, med sin halv voksne nevø Hans Christian. Det var Tora, der ejede hele ejendommen. Engang væltede hele gavlen ud mod gadekæret, fordi den var blevet undermineret af rotter. Der lød et brag, og Tora råbte: ”Hans Christian lad være med at smække med døren!”. Det blev det helt store udflugtsmål for byens borgere, for man kunne se lige ind i Toras lejlighed. Der stod et juletræ, selv om det var i maj måned, og så havde hun koks i den ene side af dobbeltsengen. Huset blev ikke vedligeholdt, så det var i en meget dårlig stand. Da Tora Rasmussen døde, blev det opkøbt af en spekulant i håb om, at han kunne få lov til at bygge nogle rækkehuse på den forholdsvis store grund. Kommunen ville ikke give tilladelsen, så huset fik lov at forfalde.

Husets og grundens skæbne

Huset blev i 1968 brugt til et par brandøvelser for Vestegnens Brandvæsen, hvorefter Kommunen lod det rive ned. Grunden lå nu ubebygget hen i nogle år og blev nærmest brugt til affaldsplads. Der kom mere og mere ragelse, så nogle borgere gik til sidst sammen om at få ryddet grunden i en

aktion, som de kaldte ” Gør byen ren”, med de to kunstnere Billy Sjur Ohlsen og Ole Phanton i spidsen. De fik den derefter udlagt som grønt område og udjævnede noget af højdeforskellen til grunden ved gadekæret. De 2 grunde blev lagt sammen til et dejligt rekreativt område med gadekær, græs, bænke og petanquebaner, som er til stor glæde for alle landsbyens borgere, der hvert år afholder en gadekærfest på stedet.

Vestegnens Brandvæsen afbrænder huset som en øvelse i eftersommeren 1968. (Foto: Billy Sjur Ohlsen)